

מסורת הש"ס

(א) [לָקַחַן ט:יז, ב] (צ) ע"י ד: שבת 74. (דפססח גג, א) גיטין מד, א) הצנורה חזרו שומר י"י שמכר הא לעובד כוכבים איתו כ"י כפ"ל וכו"ה כפי"י ז"ק, א) של עובד ז"ק, א) שמהרה לעובד כוכבים ונתן לו בקבלה הסד"ק ז"ק, א) נתנו ז"ק, א) ז"ל נפקין כולה ושותפין נש"א והז"ק גורם נפקין כולה כדלמריי גבי שותפות של עובד כוכבים דפטור כ"י, ט) צמור ז"ק, י) כאלן שיך מן הדזה מלי למימי עד או האס, ב) או המוכר ז"ק, ב) ז"ל והא דשומע צממתי, ט) הני בטר ז"ק, א) דקאמרי בקרך ז"ק, א) מצטרפל ז"ק, ט) ולקמן ג:, א) דלעטרך ז"ק, ב) צס"א: להולד, ק) אכל לא קדוש ז"ק, א) דף ט:יז, ב) דלא ז"ק, א) ומס' ע"י ד: טו, א),

תורה אור השלם

1. בי ילי בל בכור ביום ובחגי קדש בכורין מצרים: דלעשרת ילי בל בכור בישקראל מאדם עד בהמה ל"ל יהודי אגרי מבדבר ב י ג

הגהות הב"ח

(א) בשבטא והמשותף: (ב) רש"י ד"ה והסקנל ממנו וכו' וישאל מקבלה ומטפל בה כדי שיהיו חולקין כ"לל ותיבת צממה נמחק:

מוסף רש"י

ר' יהודה מתיר בשבורה: דלא משחי לה וטעמי לה, בלתי לא חיזי ליה ישאל גבי נכרי ולא אתי למישריח מכירה אחריתי (פסחים א). כן בתירא מרורי כוסא: למכור לגנני, משום שנהלמא הסוס אל מה דאס עשה אחרת און חייב עליה טמאח, דלכריעה עומד וסחי נשא טע עמלי, והא דלפניו למכור הכהה נפק לנכח משום שאלא וטמוס שכינות סארי, וסוס אל נמי דעומלי וטמני לא אסורא דלירייתא איכא, ש און פ' מלמאס אלל הסוס, ויני אורית עשייתא כהמה נהנה נפק לנכח צד. ובעיני נ"י ד: דלן פ"א אלל משום שפט, ודא רוביני עב גבי צממה גבי שבות מני לה נמסכת צילה (פסחים ג), קדושים אורח, לפדות מדי העמיס' (גיטין מד),

רבינו גרשום

יציא ובורא המאורות צופה ומאזין עתירות דכחמי לחיבי אפירתי קניות קרב לזירות וחגיגי לפשי דקריקון בכוריות:

הלוקח עובר חמורו: פטר חמורו של עובד כוכבים: שהוא במעי אמו: והמוכר לו: או ישראל המוכר לעובד כוכבים עובר חמורו: ואע"פ שאינו רשאי. בדאמריי במסכת ע"י דאין מוכרין בהמה גסה לעובד כוכבים: והמשותף לו: או מנינות לעובד כוכבים חצי חמורו והשותף לו: המקבל מן העובד כוכבים לשמור חמורו שיהו מחצית עובריה שלו או ישראל הנותן חמורו לעובד כוכבים בקבלה שיהו הולדות למחנה או שלישו ולרביעי שלו פטור מן הבכורה: שנאמר הקדשתי לו כל בכורי ישראל: כלומר שיהא כולו משתתף שלא יתא לעובד כוכבים חלק בו. ומפרש באידך פירקא מאי אריא הדני עובר חמורו ברישא וחדר פני עובר פרתו לחתי עובר פני ברישא וכו': כל הני למתה בלוקח המוכר והמשותף לה המקבל והנותן: משום דקא מייית לה לקדושה: שאין ערשה בו מלאכה חלקה חקילה וקילה על הלוקח עובר שיהא אותו עובר עצמו פטור מן הבכורה. אבל מוכר עובר חמורו דקא

מפקע ליה מקדושה שבת ובכורה אימא ליקנסיה שיתן פדיונו לכהן קמ"ל דלא: והמשותף לו למא לי. השתא הלוקח היכא דכיליה עובר דישאל פטור משותף דלית ליה אלא חצי מביעאי: להא אתא לאשמועינן לאפוקי מדרבי יהודה. לא אמר בהריא אלא הכי קאמר לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובד כוכבים דהיינו שותפותו מקבלה לפטורה ולחלוק לולדות: דלמא חלוקה לאחוראי בבמהא אורחיה. דאיניש אחוריא דחוי דהאי לא פריק עובר חמורו זה אמר כך בן צריכנא למפרק בכור חמוריו דלא ידע דאיהו דלא פרק בכור חמורו משום דיהב ליה בקבלה לעובד כוכבים: מהו דתימא ליקנסיה דליפרקיה דלא ליתי לאיחלופי קמ"ל דלא: נתן החם. הכי ירשא דמתניתין אין מוכרין בהמה גסה לעובד כוכבים עגליים וסוויין וקא תשיב כוליהו וקתני ר' יהודה במורה למכוריה דלאו כן בתירא מתיר בטוס שאין ערשה בו מלאכה שחיבי עליה חטאת דסתם וחרתה היא עובר למכוריה כוכבים אי לא: משום דשבורה היא דלא חזי למלאכה: עובר נמי שבור הוא. אצל מלאכה: או דלמא. משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי יהוי שבורה שיש ליה פלוגתא לעובד כוכבים: לא עובר איהו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמוריו דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אכוליהו ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בביירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותף חותן חצי דמיו לכהן חציו שהוא שלו: אע"פ שאינו רשאי ויתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובד כוכבים אפי' שאינו יכול לפדותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתן דמיו של עובר לכהן ואע"ג

הלוקח עובר חמורו

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ. וזכור הוא ועדיין הוא צמעי אמו. והאי דנקט חמור ולא נקט פרה מפרש בפירקא תנינא (לקמן יג.)

דאידיי דזוטרא מילי דפטר חמור פסיק ושדי ליה וכל אינך פירקין מיירי צכבור צהמה טהורה: **אע"פ שאינו ראאי**. כדתינא צמסכת ע"י

(ד' יד:) **ובצ"מ** ע"א אין מוכרין להם צהמה גסה מפני שעושה זה מלאכה צצבת:

והמסחף לו. שנותנין מעות בין שניהם וקונין צהמה: **והמקנל** ע"ב צהמה **ממנו**. שהחמורה של עובד כוכבים וישראל מקבלה שיהו חולקין בזולדות אבל גוף החמורה לעובד כוכבים: **פטור מן ה** ע"ב **הצנורה**. אם אותו עובר שקנה מן העובד כוכבים או שמכר לעובד כוכבים צכור הוא אינו קדוש הואיל ויש חלק לעובד כוכבים צו או צאלמו: **שנאמר**.

בישראל מקבלה גלה הקדשמי לו כל צכור צשראל אבל לא צבאחריס עובדי כוכבים: **גב' מייתי לה** לקדושה. שתהא שוצבת צצבת וכיון דמזוה עביד ליכא למיקנסיה: **אימא** ליקנסיה.

לפדות העובר מן העובד כוכבים ולימנו לכהן: **מדרבי יהודה**. דלמך לקמן המקבל צהמה מן העובד כוכבים מעלין אותו צצוי ונותן חצי דמיו לכהן: **ועיקר צהמה**. גוף הצהמה וחצי ולדות: **דלמא אחי** לאיחלופי צצהמה אחרסי. שאין לעובד כוכבים חלק צה ולא בזולדותיה ואמי למיפטריה

נמי מצנורה: **סנן הסס**. צמסכת ע"י (דף יד:): **רבי יהודה מפיר**

צצנורה. למכור לעובד כוכבים צהמה שנשצור רגליה ומקוסם שלא נחשדו על הרביעה וכן צמילא מתיר צקוס שאין עושין צו מלאכה שיהא צו חיוב חטאת דסתם קוס לרכיצה עומד והרוכב צצבת אינו יא אלא משום שצות סחמי נושא את עצמו:

עובר מה לי א"ר יהודה. למוכרו לעובד כוכבים שרי או אסור: **משום צצנורה**. ואינה רואיה למלאכה: **ועובר נמי שצור הוא**. אלל מלאכה: **או דלמא שצורה לאו היינו אורכה**.

דצהמה להיות שצורה הלך דצר חידוש הוא ולא אחי לאיחלופי ולהתיר מכירה שלמה: **ס"א**. דמייני צעובר וקתני אינו ראאי משום מלאכת צבת:

וליעטמך המסחף לו. דקתני צמתני לעינן צצורה דפטור ולא קתני ר' יהודה ממייצ הי"ע דלא פליג ואי קא חזינן לקמן צצמעתין דפליג בקך צרייתא: **רבי יהודה אומר המקנל צהמה כו' וילדה**: צכור: **מעלין**. שמינ: **ונותן חצי דמיו לכהן**. אבל קדושת הגוף לא קדוש ליקרב למזבח הואיל וחצי לעובד כוכבים: **והטון** ע"ב לו צצנלה. נמי לא קדוש קדושת הגוף הואיל וחצי לעובד^(א) כוכבים פטור מן הצכורה והא דיהיב כל דמיו לכהן קנסא הוא שקונסין אותו לפי ע"ב שמכרה לעובד כוכבים והנותן לו בקבלה אף על פי שאינו ראאי כלומר שאף על פי שאינו ראאי ע"א (תתנו לו) לעובד כוכבים צמתנה: **קונסים אותו**. הואיל ולא חש לדברי סממים: מאי

אימא לקנסיה וחד מתרי טעמי נקט ומכל שכן דניחא השתא הא דלא נקט הכא טעמא דפרישית צמתניתין משום דנפקי מתרי קראי: **אאפוקי מדר' יהודה**. צלא ר' יהודה נמי אינטריך לאשמועינן שותפות דלא שמעינן ליה מירשא אלל כ"ש ע"א אינטריך טפי כיון דמשכחת צהא פלוגתא: **אבל** עובר בין דהיינו אורחיה אאי שבור הוא. פירוש דלתי למיחלף צצהמה אחריתי ועוד מני למימר משום דעתיד להוליד^(ב) ולהיות ראוי למלאכה דמהאי טעמא מקסיקן דלסודי דקאמר והאי עובר נמי כיכול להסתפראות דמי וחד מתרי טעמי נקט: **וגורלן חצי דמיו אבהן**. ע"א לא לקדש קדושת הגוף להיות קרב למזבח מפני חלקן של עובד כוכבים כדפי' צקונטי' וצסוף פרכא^(א) שרי ליה ר' יהודה צגיזה וצבעודה דריש ליה לא תעבוד צצכור שוך אבל אחת עובד צצלך וצשל אחרים ולא תגוז צכור כאנך אבל אחת גוזז צצלך וצשל אחרים ואת"ם נחי דלא קדוש קדושת הגוף מ"מ כיון דמדאורייתא חייבת צצכורה אותו חלק שיש לו צו יחא של כהן למה נותן לכהן דמי חלקן י"ל משום טיבוצא דכהן^(א) לא ניחא ליה צצתופת עובד כוכבים יציב צצכורה אותו חלק שיש לו עובד כוכבים צמתנה כן חצי ואת"ם וצסיפא דקתני קונסין אותו עד עשרה צדמיו ע"א אי איירי צצטר חמור ניחא טפי צרישא וצסיפא שנותן דמיה לפי שאין הפטר חמור עצמו ניתן לכהן אלא נפדה צזה כל דהו או צצוי כדלמך לקמן (דף ט:). **קונסין** אותו עד עשרה בדמיו. דוקא צגסה קנסו אבל דקה כיון דאיסורא ליכא אלא מנהגא צעלמא צמקוס שחשודים על הרביעה^(א) דעובד כוכבים חס על צהממו שלא תעקר לא קנסו אפילו צמקוס שלא נהגו למכור ולקמן למך ריש לקיש מוכר צהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה צדמיו דוקא גסה אבל דקה לא:

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חיצוניות: ע"ב עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שלו ולמה דמיו וי"ל משום דעפרמיש שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשמי לו כל צכור פטרלא וכו' ומורי פי' דסייעי את וכו'. (ב) צלא דל"ל וי"ל דאי לא נחא קנסי' ראשית הגז צצנורות וכו'. סוס לרכיבה ורכיבה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי יהוי שבורה שיש ליה פלוגתא לעובד כוכבים: לא עובר איהו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמוריו דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אכוליהו ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בביירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותף חותן חצי דמיו לכהן חציו שהוא שלו: אע"פ שאינו רשאי ויתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובר כוכבים אפי' שאינו יכול לפדותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתן דמיו של עובר לכהן ואע"ג

פרק ראשון בכורות

הלוקח עובר חמורו של עובד כוכבים והמוכר לו.

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכָבִים והמוכר לו. לוקח מיפטר ע"ב מצנורה משום אם שהיא של עובד כוכבים ומוכר מיפטר משום ולד של עובד כוכבים ומתרי קראי ע"ב (נפקי כו' ושותפות) של עובד כוכבים פטור צצכורה אפי' אונז וכדלמריי (לקמן ג.) מאי שנא

צו צעינן כל צכור וליכא אמו נמי צעינן כל מקנך מזכר וליכא והא דעביד צריכותא צלוקח ומוכר ולא אמר משום דנפקי מתרי קראי משום דלא תנא מרירייהו צלוקח ע"א או מוכר ע"א ש"מ דלוקח ומוכר לריכי כדמפרש ואילז דמלוקח לא שמעינן מוכר דהוי כוכבים או האס ע"ב המוכר עובר לעובד כוכבים או האס ע"ב (וה"ע) משמע ממתני' דמחד קרא נפקי דקתני פטור שנא' צישראל פ"ל דלמוכר קאי דלא איירי כולה פ"שה צסא אלל צעורה: **והמשותף**. נצח"כ פי' צמור ע"ב צכור איתיה צצותפות מדכמי צכורות צקרס וצלאנסס ואת"ם תיפוק לי מדאינטריך צישראל למעוטי שותפות של עובד כוכבים ממלל דשותפות ישראל חייז וע"ק פרק ראשית הגז (חולין קלח:). ע"א דלמך צצכורות צקרך וצאנך למה לי למעוטי שותפות עובד כוכבים והכל ממעטין ליה מצישראל ולמאי דפרישית דאיכא מרי קראי חד צעוצר וחד צאס ניחא מצישראל נפיק שותפות עובר ומצכרך נפיק שותפות אם ויה"ע דמפיק ליה מכל מקנך מזכר וניחא ליה לאמחי

צקרך אידיי דמייית הסס צקרסס וצלאנסס דלמך הסס אע"ג דכמיז צקרך וצאנך ויאיכא למימר דיקך אין שותפות לא כתצ רחמנא צקרסס ולקמן מיייתי מכל מקנך משום דרשא וכל עניחא דאינטריך צקרסס משום שותפות אם דמלעטרך צישראל למעוטי שותפות עובד כוכבים לא מרצינן שותפות אם ע"ב צישראל דההוא צולד כתיב ואין לפרש משום דגלי קרא גבי ולד צישראל צעמינן דקרך למעוטי שותפות עובד כוכבים אחי וקאי שפיר צישראל אכוליה דהא צכוליה דמעטט שותפות עובד כוכבים פרק ראשית הגז (גי' טס) תרומה מדכמיז ראשית דגנך פאה מדכמיז פאת שךר: מעשר מדכמיז מעשר דגנך ממעט להו אע"ג דלא כתצ צישראל: ע"א **בירתי** דהא אקדושה. פ"ה שמהא שוצבת צצבת וכן מפקע לה מקדושה שהעובד כוכבים עושה צה מלאכה צצבת ולשון קדושה לא משמע כן אלא קדושת צכורה כהיהא^(א) דרב מרי צר רחל דכלו חיזומיה משום דמפקע להו מקדושה דהוה מקני אודינייהו לעובד כוכבים ואע"ג דצלוקח אם הולד זכר לא שיך מיייתי ליה לקדושה פעמים שהעובר נקבה ומיייתי לה לקדושת צכורה שולד עובר קדוש צצכורה וצלא טעס דמיייתי לקדושה מלי למימר דלא שיך למיקנסיה כיון דליכא הפקעה ולא דמי למוכר דאיכא הפקעה אלל ניחא ליה למימר דאפילו הצאת קדושה איכא ועוד מני למימר טעס אחר אי תנא לוקח משום דלא צעד איסורא אלל מוכר דעבד איסורא צדקתני אע"פ שאינו ראאי

אימא לקנסיה וחד מתרי טעמי נקט ומכל שכן דניחא השתא הא דלא נקט הכא טעמא דפרישית צמתניתין משום דנפקי מתרי קראי: **אאפוקי מדר' יהודה**. צלא ר' יהודה נמי אינטריך לאשמועינן שותפות דלא שמעינן ליה מירשא אלל כ"ש ע"א אינטריך טפי כיון דמשכחת צהא פלוגתא: **אבל** עובר בין דהיינו אורחיה אאי שבור הוא. פירוש דלתי למיחלף צצהמה אחריתי ועוד מני למימר משום דעתיד להוליד^(ב) ולהיות ראוי למלאכה דמהאי טעמא מקסיקן דלסודי דקאמר והאי עובר נמי כיכול להסתפראות דמי וחד מתרי טעמי נקט: **וגורלן חצי דמיו אבהן**. ע"א לא לקדש קדושת הגוף להיות קרב למזבח מפני חלקן של עובד כוכבים כדפי' צקונטי' וצסוף פרכא^(א) שרי ליה ר' יהודה צגיזה וצבעודה דריש ליה לא תעבוד צצכור שוך אבל אחת עובד צצלך וצשל אחרים ולא תגוז צכור כאנך אבל אחת גוזז צצלך וצשל אחרים ואת"ם נחי דלא קדוש קדושת הגוף מ"מ כיון דמדאורייתא חייבת צצכורה אותו חלק שיש לו עובד כוכבים צמתנה כן חצי ואת"ם וצסיפא דקתני קונסין אותו עד עשרה צדמיו ע"א אי איירי צצטר חמור ניחא טפי צרישא וצסיפא שנותן דמיה לפי שאין הפטר חמור עצמו ניתן לכהן אלא נפדה צזה כל דהו או צצוי כדלמך לקמן (דף ט:). **קונסין** אותו עד עשרה בדמיו. דוקא צגסה קנסו אבל דקה כיון דאיסורא ליכא אלא מנהגא צעלמא צמקוס שחשודים על הרביעה^(א) דעובד כוכבים חס על צהממו שלא תעקר לא קנסו אפילו צמקוס שלא נהגו למכור ולקמן למך ריש לקיש מוכר צהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה צדמיו דוקא גסה אבל דקה לא:

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חיצוניות: ע"ב עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שלו ולמה דמיו וי"ל משום דעפרמיש שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשמי לו כל צכור פטרלא וכו' ומורי פי' דסייעי את וכו'. (ב) צלא דל"ל וי"ל דאי לא נחא קנסי' ראשית הגז צצנורות וכו'. סוס לרכיבה ורכיבה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי יהוי שבורה שיש ליה פלוגתא לעובד כוכבים: לא עובר איהו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמוריו דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אכוליהו ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בביירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותף חותן חצי דמיו לכהן חציו שהוא שלו: אע"פ שאינו רשאי ויתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובר כוכבים אפי' שאינו יכול לפדותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתן דמיו של עובר לכהן ואע"ג

אשר יצא ממנה לא תהיה בהם קדושת בכורה אבל כשילוקח מן העובד כוכבים יכנסו ולדותיה לקדושת בכורה. חוטפות חיצוניות: ע"ב עשרה בדמיו ונותן כל דמיו לכהן כיון שיבוא מיד העובד כוכבים הוא עצמו יהיה שלו ולמה דמיו וי"ל משום דעפרמיש שאין יכול כהן למכור ולקנותו מן העובד כוכבים ואי הוה איירי וכו':

(א) נחלא דל"ל פירשי' הקדשמי לו כל צכור פטרלא וכו' ומורי פי' דסייעי את וכו'. (ב) צלא דל"ל וי"ל דאי לא נחא קנסי' ראשית הגז צצנורות וכו'. סוס לרכיבה ורכיבה אינה אלא משום שבות דחי נושא את עצמו: עובר כשהוא במעי אמו מאי אמר ר' יהודה דמתיר בשבורה משום הכי מתיר בשבורה דלאו היינו אורחיה שאין דרכה של בהמה שתהא שבורה והשתא כי יהוי שבורה שיש ליה פלוגתא לעובד כוכבים: לא עובר איהו אורחיה דחייב כשבור שהוא במעי אמו ועד צריכנא למפרק בכור חמוריו דלא רשאי למכור עובר לעובד כוכבים: דלא קתני דפליג ר' יהודה. וכי ס"ד דלא פליג בהוו הא איכא דפליג. כדאמרין לקמן ר' יהודה אומר המקבל בהמה מן העובר כוכבים וילדה מעלין וכו'. שותפין עובדי כוכבים חייב בבכורה אלא פליג אשותפין והוא דחזין אכוליהו ואי לא קתני פלוגתא במתניתין פליג בביירויא ומרפילי שי"מ לר' יהודה מותר למכור עובר לעובד כוכבים: מעלין אותו בשויו. דשמין אותו וולד (בשורה) כמה הוא שותף חותן חצי דמיו לכהן חציו שהוא שלו: אע"פ שאינו רשאי ויתנו לעובד כוכבים בקבלה ואי קתני פשוטה בה מלאכה בשבת ועוד שמפקעויה מן הבכורה: קונסין אותו עד עשרה וכו'. שיפדה העובר מן העובר כוכבים אפי' שאינו יכול לפדותו מן העובר כוכבים אם לא יתן לו עשר ידות יותר מכדי דמיו: ונתן דמיו של עובר לכהן ואע"ג

ב.

הלֹקֶחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכָבִים והמוכר לו. לוקח מיפטר ע"ב מצנורה משום אם שהיא של עובד כוכבים ומוכר מיפטר משום ולד של עובד כוכבים ומתרי קראי ע"ב (נפקי כו' ושותפות) של עובד כוכבים פטור צצכורה אפי' אונז וכדלמריי (לקמן ג.) מאי שנא

צו צעינן כל צכור וליכא אמו נמי צעינן כל מקנך מזכר וליכא והא דעביד צריכותא צלוקח ומוכר ולא אמר משום דנפקי מתרי קראי משום דלא תנא מרירייהו צלוקח ע"א או מוכר ע"א ש"מ דלוקח ומוכר לריכי כדמפרש ואילז דמלוקח לא שמעינן מוכר דהוי כוכבים או האס ע"ב המוכר עובר לעובד כוכבים או האס ע"ב (וה"ע) משמע ממתני' דמחד קרא נפקי דקתני פטור שנא' צישראל פ"ל דלמוכר קאי דלא איירי כולה פ"שה צסא אלל צעורה: **והמשותף**. נצח"כ פי' צמור ע"ב צכור איתיה צצותפות מדכמי צכורות צקרסס וצלאנסס ואת"ם תיפוק לי מדאינטריך צישראל למעוטי שותפות של עובד כוכבים ממלל דשותפות ישראל חייז וע"ק פרק ראשית הגז (חולין קלח:). ע"א דלמך צצכורות צקרך וצאנך למה לי למעוטי שותפות עובד כוכבים והכל ממעטין ליה מצישראל ולמאי דפרישית דאיכא מרי קראי חד צעוצר וחד צאס ניחא מצישראל נפיק שותפות עובר ומצכרך נפיק שותפות אם ויה"ע דמפיק ליה מכל מקנך מזכר וניחא ליה לאמחי

צקרך אידיי דמייית הסס צקרסס וצלאנסס דלמך הסס אע"ג דכמיז צקרך וצאנך ויאיכא למימר דיקך אין שותפות לא כתצ רחמנא צקרסס ולקמן מיייתי מכל מקנך משום דרשא וכל עניחא דאינטריך צקרסס משום שותפות אם דמלעטרך צישראל למעוטי שותפות של עובד כוכבים ממלל דשותפות ישראל חייז וע"ק פרק ראשית הגז (חולין קלח:). ע"א דלמך צצכורות צקרך וצאנך למה לי למעוטי שותפות עובד כוכבים והכל ממעטין ליה מצישראל ולמאי דפרישית דאיכא מרי קראי חד צעוצר וחד צאס ניחא מצישראל נפיק שותפות עובר ומצכרך נפיק שותפות אם ויה"ע דמפיק ליה מכל מקנך מזכר וניחא ליה לאמחי צקרך אידיי דמייית הסס צקרססס וצלאנסס דלמך הסס אע"ג דכמיז צקרך וצאנך ויאיכא למימר דיקך אין שותפות לא כתצ רחמנא צקרסס ולקמן מיייתי מכל מקנך משום דרשא וכל עניחא דאינטריך צקרסס משום שותפות אם דמלעטרך צישראל למעוטי שותפות עובד כוכבים לא מרצינן שותפות אם ע"ב צישראל דההוא צולד כתיב ואין לפרש משום דגלי קרא גבי ולד צישראל צעמינן דקרך למעוטי שותפות עובד כוכבים אחי וקאי שפיר צישראל אכוליה דהא צכוליה דמעטט שותפות עובד כוכבים פרק ראשית הגז (גי' טס) תרומה מדכמיז ראשית דגנך פאה מדכמיז פאת שךר: מעשר מדכמיז מעשר דגנך ממעט להו אע"ג דלא כתצ צישראל: ע"א **בירתי** דהא אקדושה. פ"ה שמהא שוצבת צצבת וכן מפקע לה מקדושה שהעובד כוכבים עושה צה מלאכה צצבת ולשון קדושה לא משמע כן אלא קדושת צכורה כהיהא^(א) דרב מרי צר רחל דכלו חיזומיה משום דמפקע להו מקדושה דהוה מקני אודינייהו לעובד כוכבים ואע"ג דצלוקח אם הולד זכר לא שיך מיייתי ליה לקדושה פעמים שהעובר נקבה ומיייתי לה לקדושת צכורה שולד עובר קדוש צצכורה וצלא טעס דמיייתי לקדושה מלי למימר דלא שיך למיקנסיה כיון דליכא הפקעה ולא דמי למוכר דאיכא הפקעה אלל ניחא ליה למימר דאפילו הצאת קדושה איכא ועוד מני למימר טעס אחר אי תנא לוקח משום דלא צעד איסורא אלל מוכר דעבד איסורא צדקתני אע"פ שאינו ראאי

אימא לקנסיה וחד מתרי טעמי נקט ומכל שכן דניחא השתא הא דלא נקט הכא טעמא דפרישית צמתניתין משום דנפקי מתרי קראי: **אאפוקי מדר' יהודה**. צלא ר' יהודה נמי אינטריך לאשמועינן שותפות דלא שמעינן ליה מירשא אלל כ"ש ע"א אינטריך טפי כיון דמשכחת צהא פלוגתא: **אבל** עובר בין דהיינו אורחיה אאי שבור הוא. פירוש דלתי למיחלף צצהמה אחריתי ועוד מני למימר משום דעתיד להוליד^(ב) ולהיות ראוי למלאכה דמהאי טעמא מקסיקן דלסודי דקאמר והאי עובר נמי כיכול להסתפראות דמי וחד מתרי טעמי נקט: **וגורלן חצי דמיו אבהן**. ע"א לא לקדש קדושת הגוף להיות קרב למזבח מפני חלקן של עובד כוכבים כדפי' צקונטי' וצסוף פרכא^(א) שרי ליה ר' יהודה צגיזה וצבעודה דריש ליה לא תעבוד צצכור שוך אבל אחת עובד צצלך וצשל אחרים ולא תגוז צכור כאנך אבל אחת גוזז צצלך וצשל אחרים ואת"ם נחי דלא קדוש קדושת הגוף מ"מ כיון דמדאורייתא חייבת צצכורה אותו חלק שיש לו עובד כוכבים צמתנה כן חצי ואת"ם וצסיפא דקתני קונסין אותו עד עשרה צדמיו ע"א אי איירי צצטר חמור ניחא טפי צרישא וצסיפא שנותן דמיה לפי שאין הפטר חמור עצמו ניתן לכהן אלא נפדה צזה כל דהו או צצוי כדלמך לקמן (דף ט:). **קונסין** אותו עד עשרה בדמיו. דוקא צגסה קנסו אבל דקה כיון דאיסורא ליכא אלא מנהגא צעלמא צמקוס שחשודים על הרביעה^(א) דעובד כוכבים חס על צהממו שלא תעקר לא קנסו אפילו צמקוס שלא נהגו למכור ולקמן למך ריש לקיש מוכר צהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה צדמיו דוקא ג